

MICHAEL KUYUCU

michael@michaelshow.net

Ya Sonra'dan Prag'a

"Ne oldum değil, ne olacağım demeli" diye bir atasözü var ya, ben bu söze çok inanıyorum. Eğer angut doğuyor, angut ölüyorsanız; yani bu dünyaya geldikten sonra hiçbir şey üretmeden gidiyorsanız, o zaman kimse alınmasın öküzü önünde gidenisiniz.

Sene 1994 civarıydı, o zaman çalıştığım ve müzik yönetmenliği yaptığım radyoya gelen dönemin meşhur plak firması Prestij Müzik'in patronları bana Almanya'dan getirdikleri bir genci anlatıyordu. Bu genç çocuğun Almanya'da yaşayan bir aranjörle beraber mükemmel bir albüm hazırladığını ve geleceğin yıldızı olduğunu iddia ediyorlardı.

Çıkış şarkısı 'Hadi Hadi Meleğim', yorumcu kara kuru ve kocaman kaşlı Özcan Deniz, aranjörü ise Yıldırım Gürgen'di. O dönem müzikmarketlere sunulan 'Meleğim' albümü, bu kara kaşlı genci Türkiye'ye lanse etti. Bu kara kaşlı genç kısa sürede star oldu, halk düşmanı entel dantel yazarlar onu 'kıro' olmakla suçladı ve fazla kaale almadı.

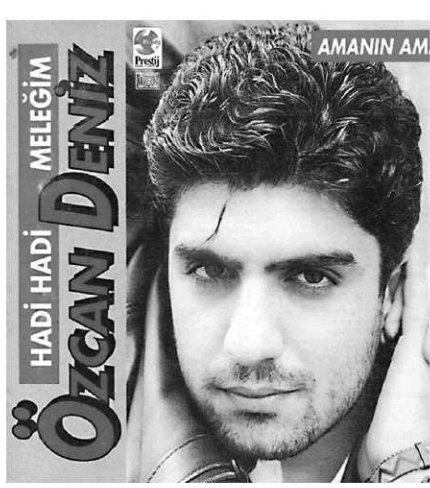
Bu genç adam, zirveye çıkan diğer hemcinslerinin aksine kendisini geliştirmeyi denedi. Ticari ve arabesk müzikten sentez müziğe yöneldi. Film yapımcılığına ve oyunculuğuna soyundu. Hazırladığı albümlerde hep bir adım öne gitmeyi denedi. Tirajını düşürme pahasına repertuarını geliştirdi, müzikalitesini arttırdı, tek sesli arabesk müzikten çok sesli sentezlere yöneldi. Yayınladığı albümde öylesine ileri gitti ki, Joaquín Rodrigo'nun şarkısını bile Türkçe yorumladı.

Özcan Deniz'in yıllara meydan okuyan 'kendisini geliştirme gayretini' ben adım adım izledim. Bazen sustum, bazen yazdım, bazen radyodaki programımda söyledim. Ancak ne gariptir ki, Türkiye'de başını kuma gömmüş entel dantel takımı müzik yazarları snop burunlarına bir şey olacağını sandıklarından olsa gerek, Özcan başta olmak üzere kendisini geliştiren diğer yorumcuları görmemeye ve onlara karşı önyargılı davranmaya devam ettiler. Onlar snop, mode-reen, rockerrrr. Onlara göre yerel kültür yabancı, onlara göre sentez yapmak kıroluk ya. Ondan görmedim, görmek istemedim... Neyse, ben mevzuma geri döneyim.

Bu kara kaşlı kıromuz nedense zaman geçtikçe onu hor görenlerin aksine kendini geliştirerek çok kaliteli işlere imza attı. Bu işlerden bir tanesi de yakın tarihte vizyona giren 'Ya Sonra' adlı film ve bu filmin soundtrack albümü oldu. Geçen hafta bu filme gittim, amacım öylesine zaman geçirmek, popüler kültürün methettiği bir filmi izlemek ve "methettikleri gibi var mı" diye bir bakmaktı. Özcan Deniz'in yazıp yönettiği bu filmi izleyince karşıma öyle büyük bir sanat eseri film filan çıkmadı, zaten öyle bir beklentim de yoktu. Ama ne yalan söyleyeyim, gizliden mesajlar veren, görsel kalitesi ile alkışı hak eden bir film çıktı karşıma. Ülkemizde her geçen gün sayısı çığ gibi artan zengin aylardan bir tanesinin bir yuva yıkma girişiminin başarısız sonuçlandığını görmek beni mutlu etti.

Ben bu filmin özellikle soundtrack albümünü çok beğendim. Özcan Deniz, Sezen Aksu, Yasemin Mori ve Atakan Ilgazdağ'ın yorumları ile katkıda bulunduğu bu albümde kaliteli düzenlemeler var. Poll Production tarafından yayınlanan bu albümde Yıldırım Gürgen'in başarılı senfonik şarkılarını dinlemenizi özellikle tavsiye edeceğim. Ben albümü bir Ajda fanı olarak Ajda Pekkan klasiği 'Ya Sonra'nın bu film için yapılan coverını dinlemek için CD playerıma koydum.

Ajda'nın bu çok sevdiğim coverını dinledikten sonra albümde yer alan enstrümantal şarkıları

Ya Sonra

SOUNDTRACK

seni kinek aldı hayat arkadaşım ya sonra n'olur n'olur n'olur
Sezen Aksu Özcan Deniz Deniz (Coker) Yasemin Mori

dinlemeye başladım. Şarkıları, filmi izlerken dinlemiş ve epey beğenmiştim, yoğun bir trafik altında, sıkıcı geçen bir günümün ardında, arabamda dinlediğim bu albümdeki senfonik yapıya hayran kaldım.

Bilmem hatırlar mısınız, eskiden orkestralarda çift yaylı grupları vardı, aynı anda iki farklı yaylı partiyonları çalar, maksimum çok seslilik yakalardı. Şimdi bırakın çift yaylı grubunu, tek yaylı grubu bile dinlemek imkânsız oldu. Bana göre son yıllarda yaylıları en iyi kullanan sanatçı ve albüm Bülent Ortaçgil ve 'Sen' albümü oldu. Bu albümün dışında yaylı kullanan diğer albümlerin tamamında arabesk keman dediğimiz alaturka nağmeli yaylılar kullanıldı.

Klasik müzik eğitimi almış biri olarak, ben klasik yaylı partiyonlarını çok önemsiyor ve günümüzde üretilen albümlerde bu tür yaylı partiyonları dinlediğimde çok heyecanlanıyorum. 'Ya Sonra' albümünde dinlediğim zengin senfonik düzenlemeler beni çok heyecanlandırdı.

Enstrümantal şarkılar arasında yer alan filmin fragman müziği ve 'Beş Harfli' adlı eserde kullanılan yaylılar mükemmel. Bu yaylıların kayıtları Prag'da yapılmış. Son yıllarda birkaç albümde daha Prag'da yapılan yaylı kayıtları dinlemiştim, hatta bir ara kendi kendime "Türkiye'de kemancı mı kalmadı da yaylıların kayıtlarını Prag'da yapıyorlar" demiştim. Ama 'Ya Sonra' albümündeki düzenlemeleri ve yaylıları dinleyince kendi kendime "evet abi, bu ülkede bu yaylıları çalacak orkestra yok" dedim.

Belki 70'lerde vardı; İstanbul Gelişim Orkestrası başta olmak üzere, Atilla Özdemiroğlu, Onno Tunç, Osman İşmen gibi ustaların düzenlemelerinde kullanılan büyük orkestralarda bu tür yaylıları dinledik. Ama ne yazık ki günümüz yeni yetme müzisyenlerin hiçbiri bu yaylı soundunu yakalayamadı.

Bu albümde özellikle film fragmanında yer alan yaylıları dinlerken bir özgürlük hissi ya da nasıl söylesem, gökyüzünde hareket eden bir kuş sürüsünü hissediyorsunuz. Eğer içinizde bir sıkıntı varsa, o akıp giden yaylıları dinlerken sizi boğan o sıkıntının içinizdeki hareketini hissediyorsunuz; eğer yüreğinizde bir özgürlük özlemi varsa, onun damarlarınızda hissediyorsunuz.

Bu albümü de dinledikten sonra Özcan Deniz ve Yıldırım Gürgen'in çıkarttığı işin çok büyük bir alkışı hak ettiğini düşündüm. O kara kaşlı esmer çocuğun kendisini bu denli geliştirmesini tebrik ederken, bunu görmezlikten gelen entelektüel müzik basınına da yuhalamak istiyorum.